

Egy hosszú nap...

Szerdai napot írunk és egy igazi meleg kánikulai nap lesz, bár még hajnal van és a kávémat kortyolgom ami keserű és forró, szinte égeti a szám. Kormánytisztviselő vagyok és a Kormányhivatalnál dolgozom a közigazgatásban, már meg nem mondom mióta.. Ma hatósági ellenőrzés lesz, Kata kolléganőmmel ellenőrizünk 12 kiválasztott vendéglátó és kereskedelmi egységet. Indulás befelé a munkahelyre jóval korábban mint kéne, hiszen megbízóleveleket, jegyzőkönyveket szükséges előkészíteni, át kell venni a szolgálati terepjárót, meg kell nézni mennyi üzemanyag van benne, ezer itt a dolog, tehát kezdődjék a nap.

Kis fiatal Kata kolléganő az én tanítványom és büszke is vagyok rá, mindent tud ez a lány amit egy kormánytisztviselőnek tudnia kell, de legfőképp egyéni vállalkozásban profi, fél szavakból is megértjük egymást. Eltelt már pár év, én meg csak egy lassan már-már öszülő hatósági ellenőr és ügyintéző lettem, nos igen telnek az évek, de nem hadakozok ellene a fiataloké a jövő.

Egy egész ijesztő kocsmához megyünk, ide inkább a rendőrséget szokták hívni mindig megírja az internet mi minden történik itt, de most mi vagyunk az esemény. Kata megy elől kis fiatalos felső, miniszoknya bőrpapucs én meg ballagok utána. Megkérdezik pultnál mit kér a „kislány” majd mosolyogva megtörténik a tájékoztatás, miszerint most hatósági ellenőrzés lesz, igazoljuk magunkat ahogy kell. Van meglepetés, de már tapasztaltak vagyunk és gyorsan elmagyarázzuk, hogy miket kell bemutatni és ha minden rendben már megyünk is majd tovább.

Feszült ideges rohangálás, legalább háromszor el kel mondani, hogy nem a NAV-tól jöttünk, hanem a Kormányhivataltól, de nehezen megy, már fáradunk mire megnyugszik mindenki. Szépen előkerül az iskolai végzettség, a munkaszerződés, a jegyzőhöz megtett bejelentés a hitelesített vásárlók könyve és tulajdonképpen minden rendben van. Jegyzőkönyvek aláírva és már mosolyogva köszönünk egymásnak, semmi gond csak a munkánkat végezzük és megyünk tovább. Ez nehéz volt, mindenki nagy adag negatívumot feltételez, közben minden rendben van, nem ártani jöttünk, hanem segíteni és betartatni a törvényt.

Jöhet a következő hely, itt van már gond bőven, hiszen csak szeretnék volna megnyitni az éttermet, de nem sikerült a szakhatósági hozzájárulás beszerzése, sem a bejelentés, mindössze egy félig kész bérelt üzlet van. Beszélgetünk, kicsit kérdezzem a vállalkozót, van gond

bőven messze még a nyitás ideje a konyha is csak most készül. Jegyzőkönyv megint, törölni fogja a tevékenységét és majd ha a szakhatóság hozzájárul a melegkonyhához, bejön a papírral hozzánk és mi majd elmondjuk milyen tevékenységet vegyen fel, így lesz a legegyszerűbb ha mi is hozzátesszük a tudásunkat máséhoz...

Eltelik a délelőtt rutinszerűen jöttek már az ellenőrzési helyek, aztán délben kapkodva megesszük az ebédet az irodában és leöblítjük egy kávéval. Valahogy nincs kedvem kocsiba ülni, de nevetünk nincs vége még a napnak és folytathatjuk délután tovább. Horgászbolt következik, ajjaj hogy magyarázom ki magam, hogy miért jöttem, hiszen horgászom és itt szoktam vásárolni...

- Szia Csaba!!! Megjöttek az akciós horgászszinórok, van friss giliszta és itt van új etetőanyag pontyra!! Gyere befelé!!
- Szia ellenőrzés lesz a kormányhivatal képviselőjében, kérem a kereskedelmi végzettséget, bejelentést, vásárlók könyvét!
- Vicces vagy nincs is április 1-e!!
- Most munkaidőben végzem a munkám, a friss gilisztát megbeszéljük este, most mutasd be a papírokat felvesszünk egy jegyzőkönyvet és majd munkaidőn kívül beszélünk a pecéről, csak most nem, ha kérhetném...

Végre megértjük egymást félig mosolyogva és félig nevetve, sikerül megírni a jegyzőkönyvet és amúgy minden rendben volt, csak hát nem horgászként jöttem, hanem ellenőrként, van ez így...

Lemegy az összes ellenőrzés, elfáradtunk Katával hosszú egy nap volt, még pár száz méter és lerakjuk a kocsit a garázmesternek. Rendőr lép ki az útra leint bennünket és én automatikusan meg is állok, nyitom az ablakot és mutatnám a papírjaimat, ami nincs a helyén!! Bizony a kabátom az irodában maradt, tárcával együtt gondoltam nem kell a melegben. Nézzük egymást a két rendőrrel van pecsétes megbízólevelünk, forgalmi engedélyünk, meg a Kormányhivatal engedélye a gépjármű vezetésére, no meg hatósági ellenőri igazolvány. Ez kevés....

Próbálnám menteni a menthető, de belátom reménytelen, mert nem tudom hivatalosan igazolni magam. Csekk kerül kiállításra, amit majd be kell fizetnem és belátom bizony csak munkájukat végezték és igazuk van.

Vége a napnak, kicsit keserű szájjal tudomásul veszem, hibáztam erre bizony jobban kell figyelni, lám nem csak mi ellenőriztünk ma, hanem minket is ellenőriztek, hogy is van a mondás: Akasztják a hóhért...

Elteszem a csekket és tudom holnap is nap lesz és holnap is végzem a munkám ugyanolyan lelkesedéssel mint eddig, mert ez az életem...

Harangi Csaba